

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
128

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

326. Περί συστάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. 1
327. Περί επιστροφής ή συμψηφισμού δασμών και λοιπών φόρων επί εμπορευμάτων επανεξαγερμένων ή καταστρεφόμενων ως ακαταλλήλων. 2
328. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 3
329. Περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως διατάξεων τινων του Α.Ν. 1854/1951 «περί άπονομής των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων». 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 326

(1)

Περί ουσιάσεως και συνθέσεως των Υπηρεσιακών Συμβουλίων της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:
*Άρθρον 1.

1. Είς την Κεντρικήν Υπηρεσίαν Πληροφοριών συνιστώνται δύο υπηρεσιακά συμβούλια, εν εξαμελές και εν τριμελές, ή σύνθεσις των οποίων όρίζεται ως ακόλουθος:

α. Έξαμελές Υπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τους επί βαθμῶ 5^α και άνω υπαλλήλους.

αα) Υπαρχηγός ή Έπιτελάρχης της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και εν έλλείψει τούτων ό αρχαιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ως Πρόεδρος.

ββ) Είς Διευθυντής Διευθύνσεως της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

γγ) Δύο Σύμβουλοι ή Πάρεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

δδ) Δύο μόνιμοι υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών επί βαθμῶ 2^α ή 3^α εν ανάγκη δέ και υπάλληλος επί βαθμῶ 2^α ή 3^α άλλων υπηρεσιών άρμοδιότητος Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

β. Τριμελές Υπηρεσιακόν Συμβούλιον διά τους επί βαθμῶ 6^α και κάτω υπαλλήλους.

αα) Υπαρχηγός ή Έπιτελάρχης της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών και εν έλλείψει τούτων ό αρχαιότερος Διευθυντής Διευθύνσεως, ως Πρόεδρος.

ββ) Είς Σύμβουλος ή Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

γγ) Είς μόνιμος υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών επί βαθμῶ 2^α ή 3^α εν ανάγκη δέ και υπάλληλος επί βαθμῶ 2^α ή 3^α άλλων υπηρεσιών άρμοδιότητος Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως.

2. Τα μέλη των ως άνω υπηρεσιακών συμβουλίων μετ' ισარიθμων άναπληρωτών όρίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως επί διατετι θητεία. Διά της αύτης αποφάσεως όρίζονται επί τη προτάσει του Αρχηγού της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, οι έκτελούντες είς τα συμβούλια ταύτα χρέη Βίσηγητου και Γραμματέως.

Κατά την πρώτην εφαρμογήν του παρόντος πά ως άνω μέλη όρίζονται εντός μηνός από της έναρξεως ισχύος αυτού.

3. Η είς τα συμβούλια, συμμετοχή άναπληρωματικού μέλους επιτρέπεται μόνον εν περιπτώσει έλλείψεως, άπουσίας ή καλύματος του τακτικού, γενομένης ρητώς περι τούτου μείας είς τα πρακτικά.

4. Αί πράξεις των συμβουλίων διατυπώνονται είς Πρακτικά υπογραφόμενα υπό του Προέδρου και του Γραμματέως. Είς τα πρακτικά αναγράφονται άπαντα τά όνόματα των συμμετασχόντων μελών, καταχωρουμένης εν αυτοίς και της γνώμης των μειοψηφούντων.

5. Το έξαμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων τεσσάρων τουλάχιστον μελών, διά την λήψιν αποφάσεων. ή έκδοσιν γνωμοδοτήσεων απαιτείται άπόλυτος πλειοψηφία των παρόντων, εν ισψηφία νικήσεως της ψήφου του Προέδρου. Έάν υπάρχουν πλείονες των δύο γνώμων, οι ακολουθούντες την ασθενεστέραν όφείλουν νά προσχωρήσουν είς μίαν των επικρατεστέρων αύτης. Το Τριμελές Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων άπάντων των μελών του, διά δέ την λήψιν αποφάσεων ή έκδοσιν γνωμοδοτήσεων απαιτείται άπόλυτος πλειοψηφία.

6. Τα εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου υπηρεσιακά συμβούλια άσχοούν και έργα πειθαρχικού συμβουλίου, είναι δέ άρμόδια διά την άσκησιν άπασών των κατά τόν υπαλληλικόν κώδικα και τους λοιπούς συναφείς νόμους άρμοδιότητων επί του πολιτικού προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

*Άρθρον 2.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1976

Ο ἘΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 327.

(2)

Περὶ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ὡς ἀκαταλλήλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

*Ἄρθρον 1.

Ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν καὶ φόρων ἐπὶ ἐμπορευμάτων.

Ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἡ ἐπιστροφή ἢ ὁ συμψηφισμὸς αἰτήσῃ τοῦ εἰσαγωγέως, τῶν καταβληθέντων δασμῶν, λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐχόντων **χαρακτήρα ἀνταποδοτικῶν** ἢ τοιοῦτον ποιότητος, ἐπὶ εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων, ὡσάκις, μετὰ τὸν τελωνισμὸν καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐκ τῶν τελωνειακῶν χώρων, διαπιστοῦνται, ὅτι ταῦτα τυγχάνουν ἐλαττωματικὰ ἢ μὴ σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς οἰκείας συμβάσεως πωλήσεως.

*Ἄρθρον 2.

Ὅροι ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ φόρων.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προβλεπομένη ἐπιστροφή τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον:

α) Τὰ ἐμπορεύματα εἰσαχθῆσαν βάσει συμβάσεως ὀριστικῆς πωλήσεως καὶ, τῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως εἴτε ἐπανεξάγονται εἰς ἀποκλειστικὴν τούτου παραλαβὴν, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις εἴτε καταστρέφονται παρουσίᾳ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς, πρὸ πάσης χρησιμοποίησεως ἢ καὶ ἐκθέσεώς τινος πρὸς πώλησιν. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐπιτρέπεται ἡ δοκιμαστικὴ χρησιμοποίησις τῶν ἀνωτέρω ἐμπορευμάτων, ὡσάκις αὕτη ἀποδεδειγμένως παρίσταται ἀναγκαία πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐλαττωματικότητος ἢ τῆς ἀσυμφωνίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως.

β) Ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα τυγχάνουν αὐτὰ ταῦτα τὰ εἰσαχθέντα καὶ ὅτι ἡ ἐλαττωματικότης ἢ ἡ ἀσυμφωνία αὐτῶν πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως πωλήσεως προϋπήρχε τοῦ χρόνου περατώσεως τοῦ τελωνισμοῦ αὐτῶν καὶ

γ) Βεβαιούται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπιστροφή ὑπὸ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀποστολέως τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος καὶ τοῦ συνόλου τῶν πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἐξαχθέντος συναλλάγματος διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐμπορεύματος καὶ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὡς ἐπίσης ἢ παρὰίτησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀπαίτησεως πρὸς εἰσπραξίαν τυχόν πιστωθείσης ὀφειλῆς τοῦ εἰσαγωγέως.

2. Ὅσάκις ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, ἀντὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὑπὸ στοιχείου (γ) ὅρου τῆς προηγουμένης παραγράφου, προβαίη βάσει τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως πωλήσεως καὶ ἀνευ οἰασδήποτε προσθέτου δαπάνης τοῦ εἰσαγωγέως, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπανεξαγομένων ἢ καταστρεφόμενων ἐμπορευμάτων, ἐπιτρέπεται, πληρουμένων καὶ τῶν λοι-

πῶν, ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ, ὑπὸ στοιχεῖα α' καὶ β' καθοριζομένων ὅρων, ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐπιστρεπτέων δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων πρὸς τοὺς βεβαιουμένους δασμοὺς καὶ λοιποὺς φόρους τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγομένων νέων ἐμπορευμάτων, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου, κατὰ περιπτώσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικῆς ὑπολοίπου.

*Ἄρθρον 3.

Ἐπανεξαγωγή ἢ καταστροφή μέρους τοῦ ἐμπορεύματος.

1. Ἐπὶ ἐπανεξαγωγῆς ἢ καταστροφῆς, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα, μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους ἐν γένει τοῦ εἰσαχθέντος πλήρους ἐμπορεύματος, διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιστροφήν τῶν ἀντιστοιχούντων εἰς τὰ ἐπανεξαχθέντα ἢ καταστρεφόμενα ὡς ἀνωτέρω τεμαχία, στοιχεῖα ἢ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, συγκρίνονται ὁ ἐφαρμοσθεὶς δασμὸς καὶ λοιποὶ φόροι τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ὑπέχθη τὸ εἰσαχθὲν εἰς κατάστασιν πληρότητος ἐμπορεύμα, μετὰ τοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων τῆς κλάσεως εἰς ἣν θὰ ὑπῆγετο τὸ ἐπανεξαχθέν ἢ καταστρεφόμενον τεμαχίον, στοιχεῖον ἢ μέρος τοῦ πλήρους ἐμπορεύματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, ἐπιστρεφόμενων, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, τοῦ κατωτέρου δασμοῦ καὶ λοιπῶν φόρων τῆς ἀντιστοίχου κλάσεως.

2. Ὅσάκις τὰ ἐπανεξαχθέντα ἢ καταστρεφόμενα μεμονωμένα τεμαχία, στοιχεῖα ἢ τὸ μέρος τοῦ ἐμπορεύματος, ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστολέως, διὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου συμψηφισμῶν, συγκρίνονται οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιστρεφόμενοι ἐν περιπτώσει μὴ ἀντικαταστάσεως τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων τῶν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγομένων νέων τεμαχίων, στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἐμπορεύματος, εἰσπραττομένου ἢ ἐπιστρεφόμενου κατὰ περιπτώσιν, τοῦ τυχόν προκύπτοντος ἐκ τοῦ συμψηφισμοῦ χρηματικῆς ὑπολοίπου.

3. Δὲν χωρεῖ ἐπιστροφή ἢ συμψηφισμὸς δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, ὡσάκις ἡ ἐπανεξαγωγή ἢ ἡ καταστροφή τῶν μεμονωμένων τεμαχίων ἢ στοιχείων ἢ μέρους τοῦ ἀρχικῶς εἰσαχθέντος ἐμπορεύματος, συνεπάρηται τὴν μετὰ τὴν ἐναπομένοντος ἐμπορεύματος εἰς δασμολογικὴν κλάσιν διὰ τὴν ὅποιαν προβλέπονται δασμοὶ καὶ λοιποὶ φόροι: ὑψηλότεροι τῶν ὀριζομένων διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἐμπόρευμα εἰς κατάστασιν πληρότητος.

*Ἄρθρον 4.

Δασμολόγησις ὑπολειμμάτων ἐμπορεύματος ἐκ καταστροφῆς.

Ἵπολειμματα ἐμπορεύματος, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν ἄρθροισ 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης καταστροφῆς, δασμολογοῦνται ὑφ' οἷαν μορφήν ἐμφανίζονται κατὰ τὸν τελωνισμὸν.

*Ἄρθρον 5.

Περιπτώσεις μὴ ἐπιστροφῆς ἢ συμψηφισμοῦ δασμῶν καὶ φόρων.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον:

α) Πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἀνάλωσιν ταῦτα ἐτέλουν ὑπὸ καθεστῶς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς.

β) Βάσει τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων συγκρινομένης πρὸς τὴν τοιαύτην ὁμοίων ἐμπορευμάτων, κρίνεται ὅτι ταῦτα ἐτύγχανον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐλαττωματικὰ.

γ) Οἱ πρὸς ἐπιστροφήν ἢ συμψηφισμὸν δασμοὶ καὶ λοιποὶ φόροι δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν.

*Ἄρθρον 6.

Ρύθμισις συναφῶν ζητημάτων.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐταῖς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἐπιτρεπόμενη καταστροφή ἢ ἐπανεξαγωγή καὶ ἀντικατάστασις εἰσα-

χθέντων έμπορευμάτων, ως και ή υποβολή τής σχετικής αίτησεως περί έπιστροφής ή συμψηφισμού τών επ' αυτών αναλογούντων δασμών και λοιπών φόρων, δέον να συντελούνται έντός προθεσμίας 4 (τεσσάρων) μηνών από του τελωνισμού τούτων, τής προθεσμίας ταύτης δυναμένης να παρατείνεται δι' απόφάσεως του Έπουργού τών Οικονομικών, εις περιπτώσεις αποδεδειγμένης ανάγκης υπερβάσεως ταύτης, μέχρι και δύο μηνών κατ' άνωτατον όριον.

2. Δι' απόφάσεως του Έπουργού τών Οικονομικών, καθορίζονται αι άρμόδιαι άρχαι διά την έγκρισιν και πραγματοποίησιν τής έπιστροφής τών δασμών, λοιπών φόρων και τελών, τα προσακτέα προς τούτο δικαιολογητικά, τα ληπτέα μέτρα προς άποτροπήν καταστρατηγήσεων, ως και πάσα έτέρα σχετική λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν του παρόντος.

Άρθρον 7.

Ο παρών νόμος ισχύων από τής ήμερομηνίας τής δημοσιεύσεώς του διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δέν εφαρμόζεται επί έμπορευμάτων τελωνισθέντων εις άνάλωσιν ή εις αποταμίευσιν πρό τής ήμερομηνίας ταύτης.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τή 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τή 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 328

Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων τής Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά τής Βουλής, άπεφασίσμεν:

Άρθρον 1.

Αντιπρόσωποι εις τόν Πανελλήνιον
Φαρμακευτικόν Σύλλογον.

1. Αντιπρόσωποι εις τόν Πανελλήνιον Φαρμακευτικόν Σύλλογον (Π.Φ.Σ.) είναι οι κατόπιν έκλογής αναδεικνυόμενοι παρ' έκάστου Φαρμακευτικού Συλλόγου προς τόν σκοπόν τούτον εκ τών μελών αυτού, οτινες και άποτελούν τήν Γενικήν Συνέλευσιν του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου.

2. Οι έξ έκάστου Φαρμακευτικού Συλλόγου εκλεγόμενοι διά καθολικής μυστικής ψηφοφορίας τών μελών αυτού αντιπρόσωποι όρίζονται ως άκολούθως:

α) Σύλλογοι άριθμούντες μέχρις είκοσι πέντε μέλη εκλέγουν ένα αντιπρόσωπον.

β) Σύλλογοι άριθμούντες από είκοσιν έξ έως εκατόν μέλη εκλέγουν δύο αντιπρόσωπους και

γ) Σύλλογοι άριθμούντες άνω τών εκατόν ένα μελών εκλέγουν πλέον τών κατ' ή δέξια β' δύο αντιπρόσωπων ένα επί πλέον ανά εκατόν μέλη και μέχρι δέκα Αντιπρόσωπων κατ' άριθμόν Φαρμακευτικόν Σύλλογον.

Δι' έκαστον τών ως άνω αντιπρόσωπων εκλέγεται και εις άναπληρωτής.

3. Η εκλογή τών αντιπρόσωπων γίνεται ανά τετραετίαν εκ τών διατηρούντων έν λειτουργία φαρμακείον ή φαρμακαποθήκην φαρμακοποιών από τριετίας τουλάχιστον, μη ούσης άσυμβίβαστου τής ιδιότητος του αντιπρόσωπου προς οιονδήποτε έν τή οικεία συλλόγω αξίωμα. Είναι όμως άσυμβίβαστος ή ιδιότης του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου προς την ιδιότητα του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου Φαρμακευτικού Συλλόγου. Έν περιπτώσει συμπτώσεως τών άνωτέρω ιδιοτήτων εις τό αυτό πρόσωπον εκπίπτει τούτο τής μιας έξ αυτών, και δ' τής δευτέρας κατ' ά σειράν, έφ' όσον, έντός μηνός από τής όριστικής αποφάσεως τής δευτέρας εκλογής δέν υποβάλλη δήλωσιν προτιμήσεως ταύτης και παραίτησεως εκ τής έτέρας.

4. Είς τας κατ' ή παρόν άρθρον εκλογάς και τας εκλογάς έν γένει εις τούς Φαρμακευτικούς Συλλόγους, ή άσκησις του εκλογικού δικαιώματος άποτελεί δι' άπαντα τα μέλη έκάστου Φαρμακευτικού Συλλόγου, υποχρέωσιν, ή άδικαιολόγητος παράλειψις τής οποίας συνιστά πειθαρχικόν άδίκημα τιμωρούμενον με χρηματικήν ποινήν δύο χιλιάδων (2.000) έως και δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000) ύπερ του οικείου Συλλόγου και με στέρησιν παραλλήλως και τής άδείας άσκήσεως επαγγέλματος από δύο μέχρι και δέκα μηνών, τών ποινών τούτων έπιβαλλομένων παρ' ή του Προέδρου του Δ'τικού Συμβουλίου του οικείου Συλλόγου, έντός προθεσμίας τό πολύ τριών μηνών από τής έπομένης τής διεξαγωγής τών εκλογών, εξαίρεσει μόνον τών περιπτώσεων καθ' ός θέλουν υποβληθ' ή άποδεικτικά στοιχεία δικαιολογούντα τήν παράλειψιν. Κατ' ής αποφάσεως ταύτης έπιτρέπεται αίτησις άναθεωρήσεως παρ' ή του ενδιαφερομένου ένώπιον του οικείου Νομάρχου, κρίνοντος όριστικώς επί του δεικνυομένου ή μη τής παραλείψεως συμμετοχής εις τήν ψηφοφορίαν. Πέραν τών ποινών τούτων άδικαιολόγητος παράλειψις συμμετοχής εις τήν ψηφοφορίαν, έν υποτροπή όμοίας ως άνω παραβάσεως, διαπραττομένης έντός διετίας από τής προγενεστέρας τοιαύτης ποινής τα όρια τών έν λόγω ποινών διπλασιάζονται.

Τά χρηματικά ποσά τών άνω ποινών δύνανται να άναπροσαρμόζονται διά Π. Δ/των εκδιδομένων προτάσει του Έπουργού Κοινων. Υπηρεσιών μετά γνώμην του Π. Φ. Συλλόγου.

5. Καταστάσης άμετακλήτου τής αποφάσεως του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Φαρμακευτικού Συλλόγου διά τής υπό του οικείου Νομάρχου άπορρίψεως έν όλω ή έν μέρει τής προσφυγής κλείεται τό φαρμακείον ή ή φαρμακαποθήκη δι' όσον χρονικόν διάστημα διαρκεί ή στέρησις τής άδείας άσκήσεως του επαγγέλματος.

Άρθρον 2.

Έκλογή μελών Διοικητικού Συμβουλίου.

1. Οι κατ' ή παρόν άρθρον 1 του παρόντος νόμου αντιπρόσωποι εκλέγουν τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Π.Φ.Σ. εκ τών διατηρούντων έν λειτουργία φαρμακείον ή φαρμακαποθήκην φαρμακοποιών διά μυστικής διά ψηφοφορίας ψηφοφορίας, όπερ είναι ένδεκαμελές άποτελούμενον έξ ένός Προέδρου, ένός Αντιπροέδρου, ένός Γραμματέως, ένός Ταμίου και έπτά Συμβούλων, εκλεγομένων άμα και ίσαριθμών άναπληρωματικών μελών.

2. Η θητεία του Συμβουλίου τούτου είναι τετραετής, τα δέ έπτά μέλη αυτού δέον να προέρχονται εκ τών φαρμακοποιών τών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης κατ' αναλογίαν τριών, δύο και δύο αντίστοιχως, τα λοιπά δέ εκ τών υπολοίπων Φαρμακευτικών Συλλόγων τής Χώρας.

Η αυτή θητεία όρίζεται και διά τα Διοικητικά Συμβούλια τών Φαρμακευτικών Συλλόγων.

3. Διά τα τής διεξαγωγής τών εκλογών του Διοικητικού Συμβουλίου εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις του Νόμου 3601/1928 (περί Φαρμακευτικών Συλλόγων) ως ισχύουν έκάστοτε.

4. Διά Προεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του Έπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, ρυθμίζεται γενικώς πάσα άναγκία διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου λεπτομέρεια.

*Άρθρον 3.

Σύγκλητος Γενικής Συνελεύσεως.

1. Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Π.Φ.Σ. συγκαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ἀποφασίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἤθελε ζητηθῆ ἑγγράφως ὑπὸ τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῶν μελῶν.

2. Αἱ πρὸς σύγκλητον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προσκλήσεις περιλαμβάνουσαι τὰ πρὸς συζητητὴν θέματα κοινοποιούνται πρὸς τὰ μέλη αὐτῆς πρὸ δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, προκειμένου περὶ ἐκτάκτου τοιαύτης πρὸ δέκα ἡμερῶν τοῦλάχιστον.

3. Ἀντιπρόσωποι ἀπουσιάζοντες ἀδικαιολογητῶς εἰς δύο συνεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιώματός των, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

*Άρθρον 4.

Ἀρμοδιότητες Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Γενική Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι τὸ ἀνώτατον ὄργανον τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως αὐτοῦ μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἄλλου ὄργανου, ἰδίᾳ δέ:

α) Ἐλέγχει τὰς πράξεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β) Ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου.

γ) Προτείνει εἰς τὸν Ἰπουργὸν Κοινωνικῶν Ἰγηρεσιῶν, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως, τὴν ἀντικατάστασιν μέλους ἢ μελῶν ἢ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἕνεκα σοβαρῶν παραπτωμάτων τούτων κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων.

δ) Ὑποβोधεῖ διὰ τῶν ἀποφάσεών της τὸν Ἰπουργὸν Κοινωνικῶν Ἰγηρεσιῶν εἰς τὰ ἐκάστοτε λαμβανόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος.

ε) Προτείνει εἰς τὸν Ἰπουργὸν Κοινωνικῶν Ἰγηρεσιῶν κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐσωτερικοὺς κἀνομοισμοὺς λειτουργίας τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ τὴν τροποποίησιν ἢ συμπλήρωσιν τούτων.

στ) Ἐκλέγει τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Νόμου 4031/1959 «περὶ ἀσκήσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ ἀλλοδαπῶν καὶ ἀνασυνθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Φαρμακευτικοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου», καὶ τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος 4111/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ἰγειονομικῶν Συλλόγων Ἰατρικῶν καὶ Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελμάτων», Ἀσφαλίσεως Ἰγειονομικῶν Φαρμάκων καὶ τῶν περὶ ἱατρικῆς ἐν γένει Ἀντιλήψεως καὶ Δημοσίας Ἰγείας διατάξεων», προβλεπόμενα μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

*Άρθρον 5.

Ἀπαρτία — Λήψις ἀποφάσεων.

Τὰ περὶ ἀπαρτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων καθορίζονται διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων πρῶτασι τοῦ Ἰπουργοῦ Κοινωνικῶν Ἰγηρεσιῶν, μέχρις ἐκδόσεως τῶν διαταγμάτων τούτων ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις.

*Άρθρον 6.

Ἐταιρεῖαι Φαρμακοποιῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ Ν. 5607/1932 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» καὶ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. 38/1975 «περὶ ρυθμίσεως ὀφειλῶν κλπ.» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης ἐπιτρέπεται ἢ σύστασις ἐταιρείας μόνον ὑπὸ μορφήν ὁμορρυθμίου ἢ ἐτερορρυθμίου τοιαύτης μεταξὺ φαρμακοποιῶν μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακείου καὶ φαρμακαπυοῦ, μετὰ φαρμακοποιῶν ἢ καὶ μὴ φαρμακοποιῶν κατ' ἐξαιρέσιν, διὰ τὴν περίπτωσιν φαρμακαποθήκης ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν συμμετοχῆς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ εἰς τὴν δευτέραν τοιαύτην περίπτωσιν κατὰ πασοστὸν τοῦλάχιστον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (50%) εἰς τὸ ἐταιρικὸν κεφάλαιον, τὰ κέρδη καὶ ζημίας τῆς ἐταιρείας. Ἡ συμμετοχὴ φαρμακοποιοῦ εἰς μίαν εἰσέτι τὸ πολὺ τῶν ἀνωτέρω ἐταιρειῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀδεια ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης εἶναι ἐπ' ὀνόματι ἐτέρου φαρμακοποιοῦ, δὲν ἀπαγορεύεται.

Ἡ σύστασις τῆς Ἐταιρείας γίνεται πάντοτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καὶ δι' ὠρισμένην πάντοτε χρονικὴν διάρκειαν, ἐπιτρεπμένης τῆς παρατάσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ προσωπικῆς εὐθύνης καὶ αὐτοπροσώπου διευθύνσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, πᾶσα δικαιοπραξία σχετὴν ἔχουσα μὲ τὴν ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συνιστωμένης ἐταιρείας, δέον ὅπως καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, καθισταμένου ὑποχρεωτικῶς διαχειριστοῦ τῆς ἐταιρείας ἀπαγορευομένης τῆς ὑποκαταστάσεως τούτου, δι' ἐιδικοῦ ἢ γενικοῦ πληρεξουσίου κατὰ τὴν σύναψιν τῶν δικαιοπραξιῶν τούτων ἢ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῶν ἐταιρικῶν ὑποθέσεων.

3. Οἱ πρὸς διατήρησιν κληρονομικοῦ φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης νομιμοποιούμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 19 τοῦ Ν. 5607/1932 καὶ τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγέλματος φαρμακαπυοῦ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» δύναται νὰ συνιστοῦν ἐταιρεῖαι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ μίαν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος μορῶν καὶ τύπον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως ἀπαντες οἱ κατὰ τὸ ἄνω κληρονομοὶ τυγχάνουσι ὁμορρυθμίου μέλη καὶ συνδιαχειρισταὶ τῆς Ἐταιρείας, συναλλασσόμενοι πάντοτε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας καὶ ὑπὸ τὸν διακριτικὸν τίτλον κληρονομικὸν φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκη.

Εἰδικῶς διὰ τὰς ὑπὸ ἐταιρικὴν μορφήν λειτουργούσας φαρμακαποθήκας, ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, δύναται, ὁ ἐπιζῶν τῶν συζύγων ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ διατηρήσων τὴν φαρμακαποθήκην, οὐχὶ πάντως πέραν τῆς πενταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀδειούχου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐντὸς μηνὸς προσλήψεως ὑπευθύνου φαρμακοποιοῦ μὴ διευθύνοντος φαρμακείον ἢ φαρμακαποθήκην καὶ μὴ κατέχοντος οἰκονομικῆς καὶ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμεύδομένην δέσιν.

4. Κεχυρωμένα ἀντίγραφα ἐκ τῆς Γραμματείας τοῦ οἴκειου Πρωτοδικείου τῆς ἐδρας τῆς ἐταιρείας τῶν κατὰ τὰ ἄνω συνιστωμένων ἐταιρικῶν συμβολαίων δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς καταχωρήσεώς των ἐν τῷ ὀφείῳ εἰδλίῳ τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Δ/σιν Φαρμάκων καὶ Φαρμακείων τοῦ Ἰπουργείου Κοινων. Ἰγηρεσιῶν καθὼς καὶ τῶν οἴκειον Φαρμακευτικῶν Συλλόγων. Διὰ τὰς ἤδη συνεστημένας ὑφίσταται ὑποχρεῶσις ὑποβολῆς τῶν ἐταιρικῶν συμβολαίων ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

5. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου ὀριζομένων συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀδειας ἰδρύσεως ἢ διατηρήσεως τοῦ φαρμακείου ἢ τῆς φαρμακαποθήκης ἐφαρμοζομένων ὑποχρεωτικῶς διὰ τὸ μέλλον τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ στο:χ. β' ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968.

6. Αἱ ὑφ' οἰονδήποτε νομικὴν μορφήν ὑφιστάμεναι καὶ λειτουργοῦσαι Ἐταιρεῖαι ἔχουσαι ὡς ἀντικείμενον τὴν ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης, ἐξακολουθοῦσι νομικῶς λειτουργοῦσαι μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου διαρκείας των, ὡς οὗτος ἀνηγράφεται κατὰ τὴν 4.2.1976 ἡμέραν καταθέσεως τοῦ παρόντος ἐν τῷ καταστατικῷ των, ἐπὶ οἰονδήποτε

ὅμως ἀνανεώσεως ἢ παρατάσεως τῆς διαρκείας δέον νὰ μετατραπῆ εἰς ἑταιρείαον ὁμορρυθμὸν ἢ ἑτερόρρυθμὸν καὶ νὰ ἐξασημαζέται εἰς τὸν φαρμακοποῖον ποσοστὸν συμμετοχῆς τοῦλάχιστον πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 6 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ συνεταιρισμῶν μεταξὺ συζύγων ἢ συγγενῶν ἐξ αἵματος ἢ ἀγγιστείας μέχρι καὶ δευτέρου βαθμοῦ, διατηρουμένης πάντοτε τῆς ἰσχύος τῶν περὶ προσωπικῆς εὐδύνῃς τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ διατάξεων καὶ τῆς μορφῆς τῆς ἑταιρείας».

Μετὰ τὴν διὰ θανάτου ἐξοδὸν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ τὰ ὡς ἄνω συγγενῆ πρόσωπα δύνανται νὰ συνεταιρίζωνται μετ' ἑτέρου ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ, μὴ κεκτημένου ἀδειαν ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας φαρμακείου μετέχοντος τοῦ τελευταίου εἰς τὸ 50% τοῦλάχιστον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου τοῦ συνεστημένου ἢ συνιτωμένου συνεταιρισμοῦ, ρητῶς ἀπαγορευομένης πάντως τῆς συμμετοχῆς ἐταίρων τούτων εἰς ἕτερον τοῦ παρόντος συνεταιρισμὸν οἰαδήποτε μορφῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν καὶ ὅρον ὅτι οἱ κληρονόμοι θὰ ἀσχολοῦνται ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἑταιρικοῦ τῶν φαρμακείου.

8. Ἐπὶ διαλύσεως τοῦ πρὸς ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθήκης συνεταιρισμοῦ, μεταξὺ φαρμακοποιοῦ καὶ ἰδιώτου καὶ ὅταν ἡ μισθώσις τοῦ μισθίου καταπληρωθεὶς ἔχει γίνῃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ μισθώσις συνεχίζεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ φαρμακοποιοῦ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, πραγματοποιοῦντος τὴν διατηρήσιν ἐν τῷ μισθίῳ τὸ φαρμακεῖον ἢ τὴν φαρμακαποθήκην τοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ἀποστάσεις Φαρμακείων.

1. Τὰ ἐφ' ἐξῆς ἰδρῦόμενα φαρμακεία δέον νὰ ἀπέχουν ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν ἤδη λειτουργούντων τοιούτων τοῦλάχιστον πενήτηκοντα (50) μέτρα, τῆς ἀποστάσεως καταμετρομένης εἴτε ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν φαρμακείων εἴτε ἀπὸ προσόψεως εἰς πρόσφιν τούτων.

2. Τὰ φαρμακεία τὰ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῆς πενταετίας συνεχῶς λειτουργοῦντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν φαρμακοποῖον καὶ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν μεταφερόμενα δέον νὰ ἀφίστανται ἀπὸ τῶν λειτουργούντων τοιούτων 20 μέτρα τοῦλάχιστον τῆς ἀποστάσεως καταμετρομένης, ὡς ἄνωδι, τὰ δὲ πλεόν τῆς 10ετίας λειτουργοῦντα καὶ μεταφερόμενα δέον νὰ ἀπέχουσι τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς τῶν τῶν λειτουργούντων ἐτέρων τοιούτων 10 τοῦλάχιστον μέτρα.

3. Ἐπὶ μεταφορᾶς φαρμακείου λόγῳ ἐξωστικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, λειτουργούντος ἐν τῇ αὐτῇ θέσει πλεόν τῆς πενταετίας, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ ἄνω, περὶ ἀποστάσεων διατάξεις.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας κάτω τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων, ὡς καὶ εἰς περιμετρικῶς καθοριζόμενας ἐκάστοτε περιοχὰς Δήμων ἢ Κοινοτήτων μεῖζονος τῶν δέκα χιλιάδων πληθυσμοῦ δι' ἐφ' ἅπαξ ἑκατὰ περιγραφήν ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ ἴδρυσις φαρμακείου εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα μέτρων τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο συστεγαζομένων φαρμακείων ἢ ἑκατὸν εἴκοσι τοῦλάχιστον μέτρων ἀπὸ τριῶν συστεγαζομένων τοιούτων.

Ἄρθρον 8.

Συστέγασις Φαρμακείων.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 5607/1932, ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϊστάμενου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοιν. Ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ

ἐπιτραπῆ, ἐφ' ὅσον δὲν παρακωλύεται ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ, ἡ συστέγασις μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον ὑπὸ ἴδρυσιν Φαρμακείων ἢ Φαρμακαποθηκῶν ἐκ τῶν μὴ τυχουσῶν ἀδείας λειτουργίας ἐν πόλει ἐγούση ἄνω τῶν πέντε Φαρμακείων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἀδειούχοι φαρμακοποιοὶ τῶν συστεγαζομένων Φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πάσαν παράβασιν νόμου, καθὼς καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐν λόγῳ φαρμακείων ἢ φαρμακαποθηκῶν ὑποχρεούμενοι ἅμα ὅπως ἀναγράφουσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τῶν προδηκῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Φαρμακείων.

Ἐπιθυμητῆς τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἡ συστέγασις ἀδειούχων φαρμακοποῖων καὶ μετὰ ἄλλης λειτουργουσῶν τοιούτων φαρμακείων ἢ φαρμακαποθήκης μετὰ φαρμακαποθήκης καθὼς καὶ ἡ συστέγασις λειτουργούντων.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συστεγαζόμενα φαρμακεία θεωροῦνται διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φαρμακείων, ὡς κεχωρισμένως λειτουργοῦντα, ὑποχρεούμενα εἰσέτι εἰς χωριστὴν διημέρευσιν καὶ διανυκτέρευσιν.

3. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας λειτουργίας εἰς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω συστεγαζόμενα φαρμακεία ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 675/68 Β. Δ/τος «περὶ ὀργανώσεως καὶ συγκροτήσεως τῶν φαρμακείων ἢ αἱ ἀντίστοιχοι τοῦ ἀπὸ 3/12.11.1930 Δ/τος «περὶ καταρτισμοῦ φαρμακείων» ἐφ' ὅσον τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἔτυχεν ἀδείας λειτουργίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συστεγαζόμενα φαρμακεία λειτουργοῦν ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ μορφὴν ὁμορρυθμοῦ ἑταιρείας ὀριζομένων συνδιαχειριστῶν ἀπάντων τῶν ἐν αὐτοῖς συστεγαζομένων ἀδειούχων φαρμακοποῖων, ἐφαρμοζομένων ἅμα, ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

Ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων ὑπὸ ἰατρῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Α.Ν. 751/1937 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν, διαιτητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τόπον ἀρμοδίας Δ/σεως ἢ Τμήματος Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἡ πώλησις ἐνίῳν φαρμάκων καθοριζομένων ἐκάστοτε, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιονομικοῦ Συμβουλίου εἰς ἰατροὺς ἐξασκούντας τὸ ἐπάγγελμα εἰς μέρος ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει φαρμακεῖον καὶ ὅπερ ἀπέχει ἀπὸ τὸ πλησιέστερον νομίμως λειτουργοῦν φαρμακείου πλεόν τῶν δέκα χιλιομέτρων καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖται συγκοινωνιακῶς διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων, τῆς ἀποστάσεως ὑπολογιζομένης ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν μερῶν.

2. Ἐπιθυμητῶν τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 ἕως 8 τοῦ παρόντος δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀδεια πωλήσεως φαρμάκων καὶ διὰ μέρη ἀπέχοντα ὀλιγώτερον τῶν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ λειτουργοῦν φαρμακείου ἐφ' ὅσον οὐδὲλως ἐξυπηρετοῦνται διὰ λεωφορείου, σιδηροδρόμου ἢ πλοίου ἐκτελούντων δρομολόγια ἐπὶ καθωρισμένῳ κομιστρω.

3. Ἡ χορηγία καταμετρήσεως δέον πάντως ν' ἀκολουθήσῃ τὴν συνδέουσαν τὰ μέρη ταῦτα συντομωτέραν ἀμαξίτην ὁδὸν ἢ μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης συντομωτέραν ἡμιονικὴν καὶ οὐχὶ ἀτραποῦς ἢ δυσβάτους ὁδοῦς.

4. Ἡ ἀδεια αὕτη εἶναι προσωρινὴ καὶ ἰσχύει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, δι' ὃ μέρος κατοικεῖ μονίμως καὶ ἐξασκεῖ νομίμως τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ὁ ἰατρός.

5. Ἄπασαι αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς ἰατροὺς βάσει προγενεστέρων νόμων ἀδειαι πωλήσεως φαρμάκων καταργοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος.

6. Η δύναμις του παρόντος άρθρου χορηγούμενη άδεια πώλησεως φαρμάκων δεν παρέχει εις τον Ιατρόν το δικαίωμα της συστάσεως φαρμακείου άκυροῦται δὲ αὐτοδικαίως, εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἰδρυθῆ νομίμως φαρμακείον εις τὸν αὐτὸν τόπον ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἰατρός ἢ εις μέρος κείμενον εις ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν εἰκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ ἰατροῦ καὶ δὲν συντρέχουν αἱ εἰδικαὶ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

7. Ἰατρός πωλῶν φάρμακα ἄνευ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένης ἀδείας ἢ καὶ ἕτερα πλὴν τῶν διὰ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, καθοριζομένων, τιμωρεῖται διὰ προστίμου πέντε χιλιάδων ἕως εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνα ἕως ἑξὶ μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προστίμου εἰκοσι χιλιάδων ἕως ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν καὶ δι' ἀφαίρεσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μέχρι τριῶν ἐτῶν.

8. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν παραλλήλως ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως ποινικοῦ ἢ οὐ κολασμοῦ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων».

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Βιομηχανία τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἀλλοδαπαὶ φαρμακευτικαὶ εἰταιρεῖαι ἰδρύουσαι καὶ ἔχουσαι ἰδρύσει πρατήρια, ἢ ὑποἀντιπροσωπεύει φαρμάκων, ὑποχρεοῦνται διὰ τὴν διακίνησιν τῶν φαρμάκων, νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον φαρμακοποιὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου ἢ ἐκάστης τούτων μὴ διευδύοντα φαρμακείον, φαρμακοποθῆκην ἢ μὴ κατέχοντα δημοσίαν, δημοτικὴν, κοινοτικὴν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀμειβομένην ἰδιωτικὴν θέσιν, πληροῦντα δὲ τὰς προϋποθέσεις τοῦ Α.Ν. 517/1968 ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ τοῦ Ν.Δ. 68/1974 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 517/1968 «περὶ ἀπελευθερώσεως ἐπαγγελλομένου φαρμακοποιοῦ καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

2. Πᾶσα παράβασις τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων συνεπάγεται τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α.Ν. 751/1937 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3907/1958, «περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων κυρώσεων κατὰ τῶν παρανόμως κατεχόντων καὶ πωλούντων δείγματα ἰδιοσκευασμάτων, ὡς καὶ τῶν κατεχόντων καὶ πωλούντων φάρμακα ἰδιωτῶν».

3. Ὁσαύτως αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 5607/1932 ὡς τούτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 604/1970 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ χορηγούμεναι διὰ τὰ παραρτήματα ἀδειῶν καθίστανται αὐτοδικαίως, ἄκυροι, μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς λειτουργίας φαρμακείου εις τὴν αὐτὴν λουτρόπολιν, τουριστικὸν κέντρον, οἰκισμὸν ἢ κοινότητα.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη λειτουργούντων παραρτημάτων φαρμακείων».

Ἄρθρον 11.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται πρόστιμον ἢ χρηματικὴ ποινὴ νοεῖται εις δραχμὰς νέας ἐκδόσεως.

2. Ὅπου ἐν τῇ φαρμακευτικῇ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται ἀνάκλησις ἀδείας λειτουργίας φαρμακείου ἢ φαρμακοποθῆκῆς, νοεῖται ἡ τοιαύτη ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4377/1964 «περὶ εἰδικῶν μέτρων προστασίας τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν» ὡς ἰσχύουν σήμερον, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰθιοπίας Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν φαρμακοποιῶν.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ, ἐναποθήκεις, πώλησις καὶ διακίνησις ναρκωτικῶν φαρμάκων τοῦ Κρατικοῦ Μονοπωλίου Ναρκωτικῶν ὑπὸ τῶν παραρτημάτων φαρμακείων.

Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου συνεπάγεται, πλὴν τῶν κυρώσεων καὶ ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τοῦ παραρτήματος Φαρμακείου καὶ ὀριστικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τοῦ ἐν αὐτῷ ὑπηρετοῦντος βοηθοῦ φαρμακοποιοῦ.

Αἱ ἀνωτέρω κυρώσεις ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐκ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 «περὶ τῆς ἐμπορίας ἐν γένει τῶν φαρμακευτικῶν διατηρητικῶν καὶ καλλυντικῶν προϊόντων» διαγράφονται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρυάτου».

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 ἕως καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 27/27 Ἰουνίου 1935 Α.Ν. «περὶ διατιμῆσεως φαρμάκων» ἰσχύουν ἐφεξῆς διὰ τὴν διὰ τῶν φαρμακείων πώλησιν πρὸς τὸ κοινὸν φαρμάκων.

7. Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ Ὑπηρεσιακὰ μέλη, τὸν εἰτηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 96/1973 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς Τιμῶν Φαρμάκων, παρέχεται ἀποζημίωσις, ἀμοιβὴ καὶ ἐξόδα κινήσεως, ὀριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ σχετικὴ δαπάνη θέλει βαρύνει τὰς πιστώσεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κρατικοῦ Ἐργαστηρίου Ἐλέγχου Φαρμάκων (ΚΕΦΦ).

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπιχορηγικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Φαρμακευτικῶν Ἐργασιῶν συνεισφορά, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν συνεδουσαμένων διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 581/1943, τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1573/Ε. 48/1955 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας, βαρύνει τοὺς ἐν αὐταῖς ὀριζομένους ὑποχρέους, ἀπασφαλισμένου ὅτι ἐπὶ φαρμάκων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ εἰσφορά αὕτη βαρύνει τὸν ἐν Ἑλλάδι πρῶτον ἐκδότην τιμολογίου χονδρικῆς πώλησεως, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἀπὸ τὸν ὑπόχρεον ἀντιπρόσωπον τοῦ ξένου Οἴκου ὅστις μεσολαβεῖ ἢ ἐνεργεῖ τὴν εἰσαγωγὴν.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, συνεισφορά δὲν ὀφείλεται ὑπὸ εἰσαγωγέων, φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικητῶν, ἐφ' ὅσον ἀνάγεται εις τὸ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1972 χρονικὸν διάστημα.

3. α) Ὅφειλαὶ εἰσαγωγέων φαρμακευτικῶν εἰδῶν καὶ εἰδικητῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκ τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνεισφορᾶς, ἀναγόμεναι εις τὸ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1972 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χρονικὸν διάστημα, περιόριζονται εις τὸ ἡμισυ καὶ ἐξοφλῶνται ἄνευ οἰασθῆποτε, λόγῳ ἐκπροθέσιμου καταβολῆς, ἐπιβαρύνσεως, εις ἐξήκοντα (60) ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου γνωστοποιήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς καὶ τῆς ὀριστικοποιήσεως ταύτης. Εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν εἰσφορῶν τούτων, ἐφ' ὅσον ἀνάκληση ἀμφισβήτησις ἀποφαίνεται ὀριστικῶς Ἐπιτροπῇ ἔσει τῶν ὀφισταμένων στοιχείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ Προέδρου, ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Ταμείου καὶ ἐνὸς ἀδειούχου φαρμακευτοῦ, ὡς μελῶν.

β) Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεως τινος συνεπάγεται ἐπιβαρύνσιν τοῦ ποσοῦ ταύτης διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς ἕνα τοῖς ἐκατὸν (1%) δι' ἑκατὸν δεκαήμερον καθυστερήσεως, πλέον τούτου ἐκ πέντε τοῖς ἐκατὸν (5%) ἐτησίως ἀπὸ τῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ρυθμίσεως, μέχρι καὶ τῆς καταβολῆς τῆς δόσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Συνιστᾶται Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελληνίος Σύλλογος Φαρμακοποθῆκαριῶν», προστιθέμενος εις τοὺς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. 3601/

1928 προβλεπομένουσ, ἐδρεύων ἐν Ἀθήναισ καὶ τελῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ ἐλεγχοῦ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Σκοπὸς τῶν ἀνωτέρω Συλλόγου εἶναι ἡ προσπάθεια πρὸς προαγωγή τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν φαρμακαποδηκαρίων, ἡ μέριμνα περὶ τῆς δημιουργίας κοινοῦ συναδελφικοῦ πνεύματος μεταξὺ τῶν φαρμακαποδηκαρίων, ἡ πιστὴ τήρησις τῆς ἀφορώσεωσ τούτουσ νομοθεσίας, ἡ ἐξομάλυνσις τῶν τυχόν μεταξὺ αὐτῶν ἀναφουμένωσ διαφορῶν καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τῆς τηρήσεωσ καὶ κρατύνσεωσ τῆσ ἐπαγγελματικῆσ τιμῆσ καὶ τῆσ ἐν γένει ἀξιοπρεπειασ τῶν φαρμακαποδηκαρίων.

3. Μέλη τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκαρίων εἶναι ὑποχρεωτικῶσ πάντεσ οἱ ἐν Ἑλλάδι νομίμωσ ἔχοντεσ ἐν λειτουργία φαρμακαποδηκὴν ἢ προσωρινῶσ διευθύνοντεσ τὰ τὴν, λόγῳ θανάτου τοῦ ἀδευούγου φαρμακαποδηκαρίου.

4. Διὰ Π. Δ/τρεσ, ἐκδιδομένουσ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται:

α) Αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκαρίων.

β) Τὰ τῆσ σφραγίδασ καὶ ἀλληλογραφίασ.

γ) Ἡ συγκρότησις, ὁ τρόπουσ ἐκλογῆσ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆσ Γενικῆσ Συνελεύσεωσ καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὀργάνων, αἱ ἀρμοδιότητες, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία αὐτῶν.

δ) Τὰ τῆσ οἰκονομικῆσ διαχειρίτεωσ, τῆσ περιουσίασ καὶ τῶν πόρων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκαρίων, οἱ ὁποῖοι θὰ βαρύνουσι ἀποκλειστικῶσ τὰ μέλη αὐτοῦ.

ε) Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναι ὑπὸ τῶν Πειθαρχικῶν Ὀργάνων τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Φαρμακαποδηκαρίων εἰσ τὰ μέλη αὐτοῦ.

στ) Τὰ τῆσ ἀσκήτεωσ ἐπαπτείασ καὶ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.

ζ) Πᾶν ἕτερον θέμα ἀναγόμενον εἰσ τὴν Διοίκησιν, τὴν διαχειρίσιν καὶ τὴν ἐν γένει εὐρυθμοῦσ λειτουργία τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ ἐξυπηρετοῦν τὰσ σκοποῦσ αὐτοῦ.

5. Ὁ Πανελληνίωσ Σύλλογου Φαρμακαποδηκαρίων διέπτεται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ψηφιομένου ὑπὸ τῆσ Γενικῆσ Συνελεύσεωσ αὐτοῦ, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου δι' ἀποφάτεωσ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὀρίζοντεσ ἐν λεπτομερεία:

α) Τὰ τῆσ διεξαγωγῆσ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Πειθαρχικῶν Ὀργάνων καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν.

β) Τὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συλλόγου, τῶν προσόντων αὐτοῦ καὶ τῆσ σχέσεωσ ἐργασίασ.

6. Ἀπὸ τῆσ ἰσχύουσ τοῦ παρόντουσ νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἢ σύστασις ἄλλου ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου, εἰσ τὸ ὁποῖον νὰ μετέχουσι φαρμακαποδηκαριοι, τὸ δὲ ὑφιστάμενον Σωματεῖον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Φαρμακαποδηκαρικὸσ Σύλλογουσ Ἑλλάδοσ», διαλύεται ἐντὸσ τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆσ ἰσχύουσ τοῦ παρόντουσ, τῆσ περιουσίασ αὐτοῦ διατιθεμένησ, εἴτε εἰσ τὸ συνιστώμενον Ν.Π.Δ.Α., κατόπιν ἀποφάτεωσ τῆσ Γενικῆσ Συνελεύσεωσ αὐτοῦ, εἴτε ὡσ ὀρίζει τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ ἐν περιπτώσει διαλύσεωσ.

7. Μέχρισ ἐκδόσεωσ τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων Π. Δ/των οἱ Φαρμακαποδηκαριοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τῶν οἰκείων φαρμακευτικῶν συλλόγων, ἀποβάλλοντεσ τὴν ιδιότητα ταύτην εὐθύσ ὡσ ἐγγραφοῦν εἰσ τὸν συμιστώμενον.

Ἄρθρον 14.

Φαρμακοποιοὶ ὧν ἀνεκλήθη ἢ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀδεια ἰδρύσεωσ καὶ λειτουργίασ φαρμακείου ἢ φαρμακαποδηκῆσ κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕωσ 24 Ἰουλίου 1974 χρονικὸν διάστημα δι' ἀποφάτεωσ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ παραβάσεισ τῆσ φαρμακευτικῆσ νομοθεσίασ ἐξαιρέσει τῶν περὶ διακινήσεωσ τῶν ναρκωτικῶν διατάξεων δύνανται, ἐντὸσ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆσ ἰσχύουσ τοῦ παρόντουσ νόμου νὰ υποβάλουσι αἴτησιν ἀναθεωρήσεωσ τῆσ ἀποφάτεωσ δυνάμενοι ἅμα νὰ προσάγουσι πᾶν ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ἔστω καὶ νεώτερον τοῦ χρόνου ἐπιβολῆσ τῆσ ποινῆσ.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα ὑπὸ τούτου καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχύσ τοῦ παρόντουσ νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆσ δημοσιεύσεωσ τουσ διὰ τῆσ Ἐφημερίδοσ τῆσ Κυβερνήσεωσ.

Ὁ παρὼν νόμουσ ψηφισθεῖσ ὑπὸ τῆσ Βουλῆσ καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεῖσ, δημοσιευθεῖτω διὰ τῆσ Ἐφημερίδοσ τῆσ Κυβερνήσεωσ καὶ ἐκτελεσθεῖτω ὡσ νόμουσ τοῦ Κράτουσ.

Ἐν Ἀθήναισ τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτουσ σφραγίσ.

Ἐν Ἀθήναισ τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 329

Περὶ ἀντικαταστάσεωσ καὶ καταργήσεωσ διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆσ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνωσ μετὰ τῆσ Βουλῆσ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ περίπτωσησ στ' τῆσ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡσ αὐθεντικῶσ ἠρμηνευθῆ διὰ τῆσ διατάξεωσ τῆσ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 13, τοῦ Ν.Α. 3768/1957 «περὶ τροποποιήσεωσ τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίασ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεωσ καὶ συμπληρώσεωσ συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡσ ἐξῆσ:

«στ) Ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆσ Ἑπράσ ἢ τῆσ Θαλάσσοσ ἢ τῆσ Χωροφυλακῆσ ἢ τῆσ Ἀεροπορίασ ὑπηρεσία, ὡσ καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ἢ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, ὡσ στρατιωτικοῦ ἢ ἰδιώτου, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸσ ἄλληλὴν συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆσ ἀποδείξεωσ ταύτησ γενομένησ κατὰ τοῦσ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμουσ.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνουσ ὑπηρεσίασ, ὡσ καὶ ὁ χρόνουσ ὑπηρεσίασ ἐν τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον διηγυθῆ πράγματι ὑπὸ τὰσ ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 προϋποθέσεισ, ὑπολογίζεταται ἐν προσαυθήσει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζόμενα.

Ὁ χρόνουσ τῆσ πολιτικῆσ ὑπηρεσίασ, ὁ διανυθεῖσ εἰσ τὰσ τάξεισ τοῦ στρατεύματοσ πρὸσ ἐκπλήρωσιν τῆσ ὑποχρεώσεωσ τοῦ κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου θεωρεῖται ὡσ χρόνουσ πραγματικῆσ συνταξίμου πολιτικῆσ ὑπηρεσίασ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιο τῆσ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 11 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Α.Ν. 1854/51, ἀντικαθίσταται ὡσ ἐξῆσ:

«Δὲν ὑπολογίζεταται ὡσ συντάξιμουσ ὁ χρόνουσ οἰασδήποτε ὑπηρεσίασ, ἀν ἐχρησίμευσε ἢ θέλει χρησιμεύσει κατὰ νόμου πρὸσ ἀπόκτησιν δικαιοῦματοσ συντάξεωσ ὡσ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ὑπαλλήλου Ὀργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, Ἐπιχειρήσεωσ Κοινῆσ Ὁφελείασ ἢ Τραπεζῆσ ἢ Ἄνω. Ἐταιρείασ ἢ, ἀν διὰ τὸν χρόνον τοῦτον κατεβλήθη ἢ ἤθελε καταβληθῆ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσισ ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐκτὸσ ἀν αὐτῇ ἤθελε ἐπιστραφῆ».

2. Ἡ ἀσημνώρισις τοῦ, κατὰ τὴν τελευταίασν περίπτωσησ τῆσ προσηρομένησ παραγράφου, νόμου ὡσ συντάξιμουσ

κεται διά πράξεως τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κατόπιν αἰτήσεως, υποβαλλομένης παρὰ μὲν τῶν ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἄνευ δὲ χρονικοῦ περιορισμοῦ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν καὶ πάντως οὐχὶ μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐπιστρεπτέας ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὑπολογίζεται βάσει τοῦ, κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἢ ἀπομακρυνεῖς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν κατὰ νόμον λοιπῶν στοιχείων προσδιορισμοῦ ταύτης, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τόσους μῆνας ὅσων τὰς ἀποδοχὰς ἔλαβεν ὡς ἀποζημιώσιν ἢ χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλος ἢ συνταξιούχος διὰ παρακράτησεως τοῦ ἐνὸς ἑκτοῦ (1/6) τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεώς του.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ, ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξίς μέχρι τυχόν ἐπαναδιορισμοῦ του εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποναιῆς εἰς αὐτὸν συντάξεως, ὅτε καὶ ἄρχεται αὕτη κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

Ἐὰν ὁ αἰτῶν ἠθέλε χρησιμοποιήσει τὸν χρόνον τοῦτον πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως ἐξ ἐτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ, τὸ ἐπιστρεπτέον ὡς ἄνω ποσὸν βεβαιούται ὡς δημοσίαν ἐσοδοῦ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων.

4. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 74 τοῦ Α.Ν. 1854/1951, ὡς αὕτη ἐροπαποιεῖται διὰ τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 3768/57 καταργεῖται. Δικαιώματα γεννηθέντα ἐκ τῆς καταργουμένης διατάξεως καὶ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατηροῦνται.

5. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναγκωριζομένη σύνταξις ἢ ἀξίησις τῆς συντάξεως ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οικογενεῖας τῶν ἀποβιωσάντων ἤδη ὑπαλλήλων ἢ συνταξιούχων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται διὰ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαΐου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ